ನಿಚ್ಚಂ ಪೊಸತು

ಎ.ವಿ. ಪ್ರಸನ್ನ

ಕನ್ನಡ ವಿಜಯದ ‘ಕಬ್ಬಿಗರ ಕಾವ’

‘ಅಚ್ಚ ಕನ್ನಡದಲ್ಲಿ ಕಾವ್ಯ ಬರೆಯುತ್ತೇನೆ. ಸಂಸ್ಕೃತ ಶಬ್ದಗಳನ್ನು ಉಪಯೋಗಿಸುವುದಿಲ್ಲ’ ಎಂದು ಪ್ರತಿಜ್ಞೆಗೈದು ಅದನ್ನು ಸಾಧಿಸಿದ ಕವಿ ಆಂಡಯ್ಯ. ಆತನ ‘ಕಬ್ಬಿಗರ ಕಾವ’ ಏಕೈಕ ಅಚ್ಚಗನ್ನಡ ಕಾವ್ಯ. ‘ಕಬ್ಬಿಗರ ಕಾವ’ ಎಂದರೆ ಕವಿಗಳ ಕಾಮ ಎಂದರ್ಥ. ಈ ಕಾವ್ಯದ ಎಲ್ಲ ಶಬ್ದಗಳೂ ಶುದ್ಧ ಕನ್ನಡವಾಗಿದ್ದು, ಪದ್ಯಗಳಲ್ಲಿನ ವಾಕ್ಯಗಳು ನಾವು ಇಂದು ಮಾತನಾಡುವಂತೆಯೇ ಇವೆ. ಆಂಡಯ್ಯನ ಭಾಷೆ 750 ವರ್ಷಗಳ ಹಿಂದಿನ ಹಳಗನ್ನಡವೆನ್ನಿಸದೇ ಇಂದಿನ ಸರಳಗನ್ನಡವಾಗಿರುವಂತೆಯೇ ತೋರುತ್ತದೆ.

ಕಸ್ತೂರಿ ಕನ್ನಡ, ಸವಿಗನ್ನಡ, ಮರೆಗನ್ನಡ, ತಿಳಿಗನ್ನಡ, ಅಚ್ಚಗನ್ನಡ, ತಿರುಳ್ಗನ್ನಡ, ಸುದ್ದಗನ್ನಡ, ಪೂರ್ವದ ಹಳಗನ್ನಡ, ಹಳೆಗನ್ನಡ, ನಡುಗನ್ನಡ, ಹೊಸಗನ್ನಡ ಎಂದು ಮುಂತಾಗಿ ಹತ್ತು ಹಲವು ವಿಶೇಷಣಗಳಿಂದ ಕನ್ನಡವು ಕೊಂಡಾಟಕ್ಕೆ ಒಳಗಾಗಿದೆ. ಕನ್ನಡವು ವಿವಿಧ ಕಾಲಘಟ್ಟಗಳಲ್ಲಿ ಬೆಳೆದು ಬಂದಿರುವ ಬಗೆಯನ್ನು ಸಹ ಈ ವಿಶೇಷಣಗಳು ಅಲ್ಲಲ್ಲಿ ಸೂಚಿಸುತ್ತವೆ.

ಯಾವುದೇ ಭಾಷೆಯಾಗಲೀ ಸರ್ವತಂತ್ರ ಸ್ವತಂತ್ರವಾಗಿ ಬೆಳೆಯಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಬೇರೆ ಬೇರೆ ಭಾಷೆಗಳ ಪ್ರಭಾವಗಳಿಗೆ ಒಳಗಾಗಿ ತನ್ಮೂಲಕ ಬೆಳವಣಿಗೆ ಹೊಂದುವುದು ಬಹು ಸಾಮಾನ್ಯವಾದ ಪ್ರಕ್ರಿಯೆ. ಬೇರೆ ಭಾಷೆಗಳ ಪ್ರಭಾವಕ್ಕೆ ಒಂದು ಭಾಷೆ ಒಳಗಾಗದೇ ತನ್ನ ಮೂಲ ಸ್ವರೂಪವನ್ನು ಉಳಿಸಿಕೊಂಡಿದೆಯೆಂಬುದು ಆ ಭಾಷೆಯ ಹೆಮ್ಮೆಯೆನಿಸಬಹುದಾದರೂ, ಆ ಭಾಷೆಯ ಬೆಳವಣಿಗೆಯ ನಿಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಅದೊಂದು ಋಣಾತ್ಮಕ ಅಂಶವೇ! ಆದರೂ ಒಂದು ಭಾಷೆ ನೂರಕ್ಕೆ ನೂರರಷ್ಟು ಸ್ವಂತದ್ದಾಗಿರುವುದು ಅಸಾಧ್ಯವೇ ಸರಿ. ನಮ್ಮ ದೇಶದ ಪ್ರಾಚೀನವೂ ಪ್ರಭಾವಶಾಲಿಯೂ